

vi dog vilde lægge vor Avillie mod den og mod de Mænd, der have bragt den tilveie, for Dagen (N. Hage: Na!). Ja, naar det ærede Medlem læste saadanne Forhandlinger i det engelske Parlament, saa vilde han sige det samme (N. Hage: Jeg har læst dem!). Ja, men det ærede Medlem er ikke her med den samme Ro, som naar han læser, hvad der passerer der. I det ene Tilfælde er det kun hans philanthropiske Politikk, der er tilstede, i det andet Tilfælde kommer hans Lidenskaber med i Spillet. Vor Votering her vil faae den Betydning, jeg har nævnt. Gjøre vi da klogt i, her, hvor der ikke kan spares Noget — thi det er jo engang bemærket, at det egentlige Erstatningspørgsmaal ikke har nogen praktisk Betydning — hvor der altsaa ikke er noget egentlig praktisk Formaal, gjøre vi da klogt i at votere saaledes, at det kan fortolkes derhen, at Neutraliteten, saaledes som den er gennemført, ikke har tilfredsstillende os? Nei, det gjøre vi ikke, og det har Fleertallet ogsaa selv erkjendt; vel svier det til, at det har været tvivlsomt for Flere, om den forudgaaende Erklæring om Neutraliteten var ligesaa gavnlig, men lægger man da ikke Mærke til, at netop denne forudgaaende Erklæring af Neutraliteten er det, der har givet vor nærværende Neutralitet dens begrændsede Stilling, begrændset ikke alene med Hensyn til, at den for os selv har kunnet bevirke Neutralitet, men ogsaa i den Henseende, at vi ved positivt at binde os til en Magt med Bequemmelighed have udelukket Forlangendet om at slutte os til Neutraliteten i Forbindelse med andre Magter. Have de ærede Medlemmer noie overveiet, hvilke Forlegenheder der kunne stables for os, naar man ikke netop tog Neutraliteten i denne Skikkelse, saaledes begrændset og fastsat, som den er bleven det ved denne forudgaaende Erklæring,

der har været os mod Paatrængenhed fra Sider, hvorfra vi ikke kunde ønske, at man trængte paa os? Dette er Noget, som jeg ogsaa meget skulde bede bragt til Overveielse. Man vil maaskee sige mig: ja, alle disse Ord havde meget at betyde, naar de kom fra de Paagjældendes Side. Hertil svarer jeg: det er ganske vist, at disse Ord maae have langt mindre Bægt i min Mund; men det er maaskee ogsaa ligesaa vist, at de Paagjældende ikke kunde udtale dem. Jeg veed ikke, om de have tænkt sig, hvad jeg her har udtalt; jeg taler ikke paa Andres Vegne end paa mine egne; men jeg har kunnet tænke mig, hvad jeg har udtalt, og jeg troer, at Enhver, der med Alvor har læst alle de Actstykker, der henhøre til den Tids Begivenheder, og som vi kjende, saaledes som de foreligge, vilde kunne tænke sig, at der har været Forlegenheder af den Art, og som de Herrer netop paa deres Forselsers Gebeet maae glæde sig over, at vi paa denne Maade ere slupne for. Tænk derpaa, saa ville de Herrer kunne forstaae, hvad jeg har sagt; det ligger ikke i min Magt at kunne lægge det klarere for Dagen.

R e t t e l s e .

I Indenrigsministerens Foredrag Nr. 181 Sp. 2844 L. 6 og følgende fra oven, staaer: „og at man ikke tilkalder Medlemmer af Sogneforstanderskabet, der maaskee hele Aaret igjennem ikke beskæftige sig med Andet end Skoleanliggender“ skal være: „og at man ikke tilkalder Medlemmer af Sogneforstanderskabet, der maaskee hele Aaret igjennem ikke beskæftige sig med Skoleanliggender“.